

рихмы толко пространно, да ся простирамы юще и за отвѣты тѣ. Защо всяко писмо ражда и по едно чювство като го прочитемъ, и то чювство ны поучява и какъвъ отвѣтъ да напишемъ, зато ще кажемъ въ кратцѣ и за тѣхъ.

272-о. 1) За Подканителныя правимъ отвѣтъ благодарителенъ, благодаримъ го за добро то му сърдце, и за онова добро, на кое то ны подканы; и ако имамы намѣреніе да го сторимъ, обѣщаваме му ся, аколи не, искамы прошкж, и му казвамы причины тѣ, за които не можемъ да го послушамы. Тѣй отговарямы и за Забранителныя на пріятелья си.

2) За Просителныя и Препоручителныя, ако е лесно, и можемъ да сторимъ онова, което просятъ отъ насъ, отговарямы тутакси, и показваме благодареніе, чи слободно като пріятель иска отъ насъ, ако ли не ще можемъ, тогива треба малко художественно слово за да ся управимъ, и ся молимъ да ны прости, Защо не можемъ.

3) За Молителныя; ако ся моли пріятель да го избавимъ отъ зло, тутакси треба да му спомагамы; ако е сгрѣшилъ пѣрвъ пѣтъ, и иска прошкж, треба да го простимъ: Ако ли много пѣти сгрѣшява, и не ся поправля, не му ся отговарямы, ако ли отъ законна е усжденъ, разтѣшяваме го и проч.

4) За Утѣшителныя отговарямы съ благодарность за любовь та му, и гдѣ то отне отъ сърдце то ни толка тяготж съ утѣшенія та си и проч.

5) За Поучителныя благодаримъ го чи отъ добро то си сърдце поучява ны на добро то, кое то ни незнахмы, и какъ съ благодареніе пріемамы поученія та му и проч.

6) За Укорителныя писваме на пріятелья си какъ не треба толко лесно да вѣрва на лъжливы тѣ укороенія и проч. Ако ли смы го унеправдили, искамы му прошкж, и му ся обѣщаваме какъ ще му ся отплатимъ, и нека остави само совѣсть та да ны мжчи, кое то е доста.